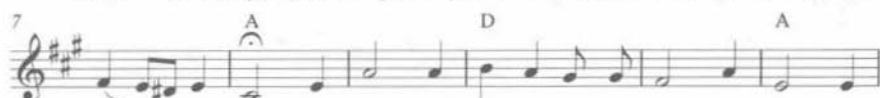

mel. rosyjska

Umiarkowanie

1. Prze - wyż - sza ro - zum wiel - ka mi - łość Twa, mój Zba - wi - cie - lu. Jed - nak
2. Prze - wyż - sza sło - wa wiel - ka mi - łość Twa, lecz ży - wych słów po - żą - da
3. Prze - wyż - sza chwałę ziem - ską mi - łość Twa, lecz śpie - wać chwałę prag - nę
4. Lecz jeś - li na - wet na to mnie nie stać, bym cześć na - leż - ną mógł Ci
5. Mi - ło - ści płomień za - pal w pier - si mej, bo źród - łem jes - teś Ty je -

1. pra - gnę ja mi - ło - ści Twojej głę - bi - ny wiel - kie znać i
2. du - sza ma, słów, któ - re wieść ra - do - sną nio - są tu, że
3. To - bie ja - za mi - łość, któ - ra wze - szła w ser - cu mym i
4. god - nie dać, na - czy - nie pus - te do stóp nio - sę Ci - stru -
5. dy - nie jej. Prag - nie - nie wia - rą za - spo - ka - jać chcę, od

1. z nich do ży - cia si - ły zdroj i po - kój w ser - ce brać.
2. Ty wy - ry - wasz z nę - dzy, bu - dzisz z grze - cho - we - go snu.
3. w no - cy grze - chu mnie ol - śni - ła jas - nym blas - kiem swym.
4. mie - niem ży - wym, Pa - nie, pro - szę, na - pełń ser - ce mi!
5. wszel - kich źró - deł ziem - skich cał - kiem od - wróć, Pa - nie, mnie.

6. Gdy Ciebie kiedyś ujrzę twarzą w twarz,
mój Zbawicielu, który serce znasz,
to w pieniach chcę miłości chwałę wzniesić
i głębię jej opiewać wciąż i nieprzebraną treść.